

Početna stranica>Pokretanje sudskog postupka>Europski pravosudni atlas u građanskim stvarima>Europski nalog za blokadu računa
Evropský příkaz k obstavení účtů

Česka

čl. 50 odst. 1 písm. a) – soudy příslušné pro vydání příkazu k obstavení

Obvodní soud pro Prahu 1 (podle § 37 [zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích](#))

čl. 50 odst. 1 písm. b) – orgán určený jako příslušný pro získání informací o účtu

Pro získání informací o účtu je příslušný Obvodní soud pro Prahu 1 (podle § 37 [zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích](#)).

čl. 50 odst. 1 písm. c) – postupy získávání dostupných informací o účtu

Jde o povinnost bezplatně na dotaz sdělit soudu skutečnosti, které mají význam pro řízení a rozhodnutí podle § 128 zákona č. 99/1963 Sb., [občanský soudní řád](#), ve znění pozdějších předpisů.

čl. 50 odst. 1 písm. d) – soudy, u nichž se podává odvolání proti odmítnutí vydat příkaz k obstavení

Odvolání se podává prostřednictvím soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje (§ 204 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., [občanský soudní řád](#), ve znění pozdějších předpisů). Věcně příslušné k projednání jsou **krajské soudy**. Místně příslušný je krajský soud, do jehož obvodu patří okresní soud, který rozhodoval v prvním stupni; s ohledem na místní příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 1 v prvním stupni dle § 37 [zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích](#), je místně příslušný Městský soud v Praze.

čl. 50 odst. 1 písm. e) – orgány určené jako příslušné pro obdržení, zaslání a doručení příkazu k obstavení a dalších písemností

Obvodní soud pro Prahu 1 (podle § 37 [zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích](#))

čl. 50 odst. 1 písm. f) – orgán příslušný pro výkon příkazu k obstavení

Obvodní soud pro Prahu 1 (podle § 37 [zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích](#))

čl. 50 odst. 1 písm. g) – rozsah, v němž mohou být obstaveny společné a sběrné účty

Společný účet může být obstaven jen ohledně podílu na peněžních prostředcích, který patří dlužníkovi (§ 311a zákona č. 99/1963 Sb., [občanský soudní řád](#), ve znění pozdějších předpisů). Přitom platí, že je-li účet zřízen pro více osob, má se za to, že jejich podíly na peněžních prostředcích jsou stejné (§ 2663 zákona č. 89/2012 Sb., [občanský zákoník](#) ve znění pozdějších předpisů).

čl. 50 odst. 1 písm. h) – pravidla, jimiž se řídí částky vyloučené ze zajištění

Tato pravidla jsou stanovena v § 304a, 304b, 310 a 317 až 319 zákona č. 99/1963 Sb., [občanský soudní řád](#), ve znění pozdějších předpisů. Z blokáce prostředků na účtu jsou tak vyloučeny např. peněžní prostředky, které jsou určeny pro výplatu mezd (platů), náhrad mezd (platů) a dalších plnění, která nahrazují odměnu za práci. Dále pak jde zejména o peněžní prostředky do výše dvojnásobku životního minima, peněžité dávky sociální péče a dávky pomoci v hmotné nouzi.

V případě peněžních prostředků, které jsou určeny pro výplatu mezd (platů), náhrad mezd (platů) a dalších plnění, která nahrazují odměnu za práci, platí, že povinný (tj. dlužník) musí předložit peněžnímu ústavu (u kterého je účet veden) písemné prohlášení obsahující uvedení účelu platby, výši celkové částky, jež má být takto vyplacena, a především jména všech zaměstnanců s uvedením přesné výše příslušného plnění, jež jim má být vyplaceno. Podpis povinného na prohlášení musí být úředně ověřen. Vzhledem k tomu, že se jedná o procesní úkon povinného, musí být u povinného – právnické osoby – podepsán tím, kdo je v souladu s § 21 občanského soudního řádu za tuto právnickou osobu oprávněn jednat před soudem. Peněžní ústav není povinen ani oprávněn uvedené prohlášení zkoumat, stejně jako nezkoumá, zda vyplacené prostředky k danému účelu byly skutečně použity, provede výplatu pohledávek zaměstnanců povinného dle stavu peněžních prostředků na účtu (včetně prostředků, jež došly dodatečně, pokud by původní co do výše k výplatě nepostačovaly). To platí i v případě peněžních prostředků do výše dvojnásobku životního minima. I v tomto případě peněžní ústav provádí na základě žádosti povinného výplatu samostatně, bez zásahu soudu (pokud by povinný žádost zaslal soudu, ten o ní nijak nerozhoduje, pouze ji zašle peněžnímu ústavu, aby na jejím základě splnil příslušnou povinnost). Zkoumání účelu použitých vyplacených prostředků zde nemá místo, peněžní ústav pouze soudu oznámí, že uvedenou částku povinnému vyplatil. Je třeba dále postupovat tak, aby se o této skutečnosti dozvěděl i oprávněný, který by jinak mohl mít důvodné pochybnosti, zda při výplatě vymáhané pohledávky v neúplné výši postupoval peněžní ústav v souladu s příkazem soudu. Pokud však nebude oprávněný touto výplatou nijak dotčen, není třeba jej nijak vyvozovat. V ostatních případech jsou tyto částky vyloučené ex lege (např. v případě sociálních dávek nebo pohledávek autorů a dalších původců).

čl. 50 odst. 1 písm. i) – poplatky, které banky vybírají za provedení rovnocenných vnitrostátních příkazů nebo za poskytnutí informací o účtu, a informace o tom, která strana odpovídá za uhrazení těchto poplatků

Ano. Banky jsou v případě provedení rovnocenných vnitrostátních příkazů oprávněny účtovat poplatky v souladu se svým sazebníkem poplatků. Sazebník bankovních poplatků je dán obsahem smlouvy uzavřené mezi dlužníkem a bankou v rozsahu zákonné úpravy, přičemž zde existují zákonné limity toho, co si může banka s dlužníkem sjednat.

Banky jsou oprávněny vybírat poplatky i za poskytování informací, pokud si to s klientem sjednají. Záležet bude na konkrétním sazebníku, přičemž za předběžné i konečné uhrazení těchto poplatků bude odpovídat vlastník účtu.

čl. 50 odst. 1 písm. j) – sazebník poplatků nebo jiný soubor pravidel, který stanoví příslušné poplatky vybrané jakýmkoli orgánem nebo jiným subjektem v členském státě výkonu zapojeným do vyřizování nebo výkonu příkazu k obstavení

Soudní poplatky jsou upraveny zákonem č. 549/1991 Sb. [o soudních poplatcích](#), ve znění pozdějších předpisů. Sazby poplatků za řízení jsou stanoveny pevnou částkou nebo procentem u poplatku, jehož základ je vyjádřen peněžní částkou. Procentní poplatek se vypočte jako součin základu poplatku a sazby poplatku. Jednotlivé sazby jsou stanoveny v sazebníku, který je přílohou zákona. Zákon se uplatní jak v případě řízení v prvním stupni, tak i v řízení o opravných prostředcích.

Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti, tj. např. podáním návrhu na zahájení řízení).

Pokud jde o bankovní poplatky, sazebník je dán obsahem smlouvy uzavřené mezi dlužníkem a bankou v rozsahu zákonné úpravy, přičemž zde existují zákonné limity toho, co si může banka s dlužníkem sjednat.

Sazebník bankovních poplatků je dán obsahem smlouvy uzavřené mezi dlužníkem a bankou v rozsahu zákonné úpravy, přičemž zde existují zákonné limity toho, co si může banka s dlužníkem sjednat.

čl. 50 odst. 1 písm. k) – pořadí, je-li stanoveno pro rovnocenné vnitrostátní příkazy v rámci vnitrostátního práva

Rovnocenné vnitrostátní příkazy nemají v rámci vnitrostátního práva stanoveno pořadí.

čl. 50 odst. 1 písm. l) – soud nebo případně orgán pro výkon příslušný pro přiznání opravného prostředku

Pro rozhodnutí podle čl. 33 odst. 1 a čl. 34 odst. 1 nebo 2 je příslušný Obvodní soud pro Prahu 1 (podle § 37 [zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích](#)).

čl. 50 odst. 1 písm. m) – soudy, u nichž má být podáno odvolání, a lhůta, která je případně pro podání tohoto odvolání stanovena

Odvolání se podává do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje (§ 204 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., [občanský soudní řád](#), ve znění pozdějších předpisů).

čl. 50 odst. 1 písm. n) – soudní poplatky

Soudní poplatky jsou upraveny zákonem č. 549/1991 Sb. [o soudních poplatcích](#) ve znění pozdějších předpisů. Sazby poplatků za řízení jsou stanoveny pevnou částkou nebo procentem u poplatku, jehož základ je vyjádřen peněžní částkou. Procentní poplatek se vypočte jako součin základu poplatku a sazby poplatku. Jednotlivé sazby jsou stanoveny v sazebníku, který je přílohou zákona. Zákon se uplatní jak v případě řízení v prvním stupni, tak i v řízení o opravných prostředcích.

Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti, tj. např. podáním návrhu na zahájení řízení).

čl. 50 odst. 1 písm. o) – jazyky přijímané pro překlady písemností

Česká republika označuje za přijatelný cizí jazyk **slovenštinu**.

Poslední aktualizace: 08/02/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.